

Johan Franzon

Gasellpojken

Ur mörkret framträder ett ord: "Pojken". Efter några sekunder försvinner ordet igen.

Pojken Om att guppa

Kraftigt solljus slår ner på en saharisk kamelsadel. Den guppar och kränger mitt i scenrymden. Runt sadelns lilla fackverk av pinnar löper vitt tyg, som ett slags väggar. Underifrån kommer ljud från kamelens tunga trampande. En pojke tittar upp över tyget. Han håller i en kameldocka av trä.

I POJKENS HUVUD: Här uppe kan allt synas
där är Stora hår
som går och går

Ljudet från kameltrampet ligger kvar. Pojken kontrollerar att dockan noterat kamelen. Samtidigt börjar en mansperson att sjunga och tjoa.

Och allt kan höras
men mest Aaddah
som låter roligt

Pojken riktar dockan mot sångaren. Sedan hörs för första gången pojkens egen lilla röst som börjar upprepa "dah-dah-dah-dah-dah". Pojken försöker härma den sjungande Aaddah.

Aaddah är glad och guppar
Stora hår är glad och guppar
Lilla hår är glad och guppar

Pojken låtsasgå med dockan i luften.

gupp Lilla hår

gupp gupp gupp gupp gupp

Paus.

Allt guppar
allt är bra
allt är här

*Aaddah tystnar. Pojkens lilla röst glider över i ett
"maah-maah-maah-maah-maah".*

Amaah

*Pojken tittar sig oroligt omkring och får till slut syn
på någonting nedanför på vänster sida. Han visar
dockan.*

Amaah är där
hon måste dra i Stora hår

Den lilla rösten tystnar.

Hon får inte guppa
men dom mjuka guppar
med det söta

Pojken smackar.

det söta
som gör alla glada

Pojken gäspar.

Allt är här
allt är bra
allt guppar

Pojken blinkar.

Det ska vara så här
alltid

*Pojkens ögon faller ihop. Han rasar ner bakom ty-
get.*

Pojken Om att falla

*Ljud av kraftig vind. Solljuset dämpas av sandbyar.
Publiken kan nu se rakt in i sadeln eftersom tyget är
på väg att släppa. Det fladdrar som en lång vit fana
över konstruktionen. På sadelns golv sover pojken
med Lilla hår i famnen. Pojken har tröja och byxor
på sig. Sadeln hoppar och slänger.*

I POJKENS HUVUD: Inte foten
nej Aaddah
inte upp på foten igen
det är ingen rolig lek
allt flyger för högt
neeeeej

Pojken vaknar.

Det var inte foten
det var inte Aaddah
allt är här

Pojken kikar ut mellan sadelns nakna pinnar.

Nej
allt är inte här
det lena är borta
och Amaah är fortfarande nere

Stormen sliter i pojken.

Ingen vet vad som händer

Pojken öppnar munnen och skriker. Den lilla rösten tjuter till. Pojken får yrande sand i munnen och ögonen. Han drar snabbt tillbaka huvudet och kurar ihop över Lilla hår. Sedan stoppar han ner dockan innanför tröjan.

Så Lilla hår
det blir snart bra
det går snart att se
det går snart att skrika
och då kommer Amaah
och då blir det bra igen Lilla hår

Pojken spottar och gråter.

Det rinner överallt
här uppe

Han känner på sina ögon.

och där nere

Han känner på sina byxor.

då ska Amaah komma

Pojken reser sig i vredesmod för att skrika, men trasslar in sig i det fladdrande tyget. Han blir totalt ursinnig och lyckas slita loss det från sadeln. Då rycker stormen tag i det och drar med sig den intrasslade pojken, som förlorar fotfästet och faller från sadeln. Allt försvinner utom siluetten av pojken med det fladdrande tyget som fortsätter att falla onaturligt långsamt. Till slut slår han i marken med en dov duns. Det blir ögonblickligen tyst och mörkt.

Pojken Om allt som är borta

Publiken bländas av ett storslaget ökenlandskap i kvällssol. Allting har långa skuggor. Ur en sanddyn sticker en liten kulle upp. Det hörs en dov hostning. Kullen ser ut att rasa samman. I själva verket är det pojken som varit översandad. Han fortsätter att hosta, och viftar samtidigt med armarna för att bli kvitt tyget. Till slut kan han komma upp på alla fyra. Han har sand överallt. Ögonen är helt igenmurade. Pojken hostar och hostar. Sedan blir han plötsligt stilla. Bara fingrarna rör sig i sanden.

I POJKENS HUVUD: Den är svart
den är varm
men svart

Pojken sätter sig på knä. Han lyfter sina förblindade ögon mot solen.

Den är borta
den är där
men borta

Pojken öppnar munnen som för att säga någonting, men det kommer inget ljud.

Inget kan höras
inget kan synas
allt är borta
Amaah
kom hit Amaah
allt måste komma hit igen

Pojken verkar väldigt trött.

Det måste komma hit
det måste komma sött
sött sött sött sött sött

Pojken öppnar munnen i ett vrål. Nu lyckas den lilla rösten få fram ett ljud, fast hest och svagt. Skuggan av en gasell glider över publiken och fram mot pojken. När skuggans huvud når pojkens huvud märker han ljusförändringen: han rycker till och tystnar. Gasellskuggan stannar. Pojkens förblindade ögon söker i riktning mot gasellen.

Pojken
Om någon som är mjuk

Det är nästan natt. Publiken kan ana sanddynen som en siluett mot den djupblå himlen. Två horn avtecknar sig mot det blåa. De rör sig stilla. Ett smackande ljud hörs.

I POJKENS HUVUD: Sött

En stjärna tänds.

sött sött sött sött sött

Intensiva smackingar. Stjärnor börjar fylla himlen.

sött sött sött sött sött sött sött sött sött sött

Vintergatan visar sig.

sött och blött och gott och lite
lite

Smackingarna tappar tempo.

lite
lite konstig smak
för att det är sand i munnen

Lugna smackingar.

Nu är allt tillbaka
Amaah är här

Amaah är varm
Amaah är mjuk
Amaah är väldigt mjuk
Amaah är mjukare än Stora hår

Smackningarna upphör tvärt. Det är helt mörkt på scenen nu. Det enda som syns är öknens enorma stjärnhimmel som lyser över publiken.

Amaah måste säga något
inte bara blåsa så där konstigt
annars är det inte Amaah

Paus.

Det är inte Amaah

Det hörs ett gällt skall och sedan ljud från hovar som avlägsnar sig. Ett svagt månljus bryter mörkret. Pojken står på dynen och darrar. Det har runnit mjölk ner på halsen. Pojken klipper med sina blinda ögon. Ett par tårar rensar rent, så att han till slut kan se igen. Han tittar på spåret efter hovar som leder ner mot publiken. Sedan fixerar han blicken och studerar någonting en lång stund.

Du är inte Amaah
du får inte ge sött
du måste gå bort

Den lilla hesa rösten hörs. Den låter väldigt arg.

annars kommer hon inte
med det riktiga söta
som ska vara här inne
och inte konstigt sött
som bara gör ont

för att det är fel
hör du det

*Pojken kastar sand mot gasellen. Ljudet från ho-
varna hörs igen. De rör sig ännu längre bort från
pojken. Den lilla rösten tystnar.*

Nej

Paus.

gå inte
en gång kan du få
bara en gång gör inget
bara en gång till
om du lovar att gå bort
och aldrig komma tillbaka

Pojken
Om att gå iväg

En vidsträckt öken under en brännande sol. Långt i fjärran rör sig gaseller. De är bara små prickar med horn. I förgrunden syns sanddynen, men nu från motsatt håll. Pojken sitter på krönet med ryggen åt publiken. De två hornen dyker upp bakom dynen.

I POJKENS HUVUD: Du är mjuk
men du är inte Amaah
du är bara mjuk
bara Mjuk

En gasell tittar upp över krönet. Pojken gör genast ett aggressivt utfall och gasellen försvinner. Den lilla hesa rösten hörs.

och du skulle inte komma tillbaka
du lovade Mjuk
gå bort

Pojkens röst tystnar. Han står med ryggen åt publiken och tittar. Gasellen syns nu långt inne på scenen och bakom henne de små prickarna med horn. Hon gör en huvudrörelse. Pojken vänder demonstrativt ryggen mot gasellen, och därmed framsidan mot publiken. Det har runnit mycket mjölk ner på halsen.

Allt måste komma hit
här ska allt vara
inte där

Han sätter sig med ryggen åt gasellen.

Amaah kommer snart
Amaah kommer snart
Amaah kommer inte

Pojken rusar upp och ser om gasellen står kvar. Det gör hon. Hon upprepar sin huvudrörelse. Pojken sätter sig åter med ryggen åt gasellen.

Amaah kommer snart
Amaah kommer snart
Amaah kommer inte

Han rusar upp och tittar efter gasellen igen. Hon upprepar sin huvudrörelse. Pojken vänder sig bort från gasellen.

AMAAH KOMMER INTE

Pojkens ansikte blir alldeles blankt. Sedan vänder han sig långsamt om och börjar gå mot gasellen. Men halvvägs in på scenen tycks han få problem med sin tröja. Det slutar med att han springer tillbaka till dynen. Han börjar klumpigt gräva i sanden.

Du måste synas nu
du kan inte vara själv
det klarar du inte

Pojken gräver och gräver. Den lilla rösten hörs.

vaaaaar är Lilla hår
vaaaaar är Lilla hår
vaaaaar är Lilla hår

Den lilla rösten tystnar. Pojken slutar gräva. Han blir helt stilla.

Borta

Paus.

Vaaaaar är Amaah

Paus.

Vaaaaar är Aaddah

Pojken blundar och trycker handflatorna mot ansiktet. Han sitter så en bra stund. Sedan tar han bort dem och tittar sig omkring.

Tittut

Han reser sig upp och ser att gasellen är på väg bort mot sin flock. Pojken rusar efter henne.

*I en grottöppning syns stjärnorna igen. Blått mån-
ljus faller in genom hålet. Till vänster ligger Mjuk
och sover. Längre bort anar publiken andra sovan-
de gaseller. Pojken står i det blå ljuset och huttrar.*

I POJKENS HUVUD: När det är mörkt ska allt försvinna
det ska inte finnas så här
med konstigt ljus
och kallt

Han sveper med blicken längs grottans väggar.

Allt är dåligt

Han får syn på en sovande gasell.

Dålig

*Han fortsätter att sätta betyg på gasellerna en efter
en.*

Dålig

Dålig

Dålig

Dålig

Dålig

Dålig

Dålig

Slutligen får han syn på den sovande Mjuk. Paus.

Inte dålig

Han fortsätter att titta på Mjuk. Den lilla rösten börjar huttrande upprepa "maah-maah-maah-maah-maah". Sedan slår han bort blicken.

Det ska inte vara så här
Amaah ska finnas
Aaddah ska låta roligt

Den lilla rösten börjar huttrande upprepa "dah-dah-dah-dah-dah". Han försöker sjunga några toner, men tystnar snart. Pojken sneglar på Mjuk. Sedan lägger han sig på marken och prövar hennes position. Han är stilla i några sekunder. Därefter far han upp och studerar gasellen på nytt. Han niger för att känna hur benen ska vara uppdragna. Läger sig på nytt. Ställer sig åter missnöjt upp. Får syn på någonting långt fram på scenen. Han pilar iväg mot publiken. Mjuk öppnar ett öga. Ett nytt område blir synligt. Här ligger torra blad, päls-tussar och annat avfall i en hög. Pojken tittar på Mjuk som sluter ögat och gäspar. Pojken gäspar.

Alla måste blunda
alla måste försvinna

Pojken lägger sig på högen och rullar ihop sig till en boll.

Amaah måste blunda
måste försvinna
Aaddah måste blunda
måste försvinna

Pojken greppar en pälstuss och masserar den i handen.

Lilla hår måste blunda måste försvinna

Pojken vänder ansiktet mot stjärnorna och somnar.

Musik.

Stora hårs tunga trampande hörs på nytt, liksom den sjungande Aaddah. I grottans öppning börjar stjärnorna att guppa upp och ner. Sedan åker de plötsligt bara uppåt, så att grottan ser ut att befinna sig i fritt fall. Efter en duns blir allt stilla och tyst igen. Pojken reser sig skräckslagen. Mjuk lyfter på huvudet och lystrar. Hon tittar på pojken som gråter och gnyr. Snabbt reser hon sig och springer mot pojken. Sekvensen bryts.

Det hörs ljud av tunga fötter. I grottans öppning börjar stjärnorna åter att guppa upp och ner. Sedan åker de plötsligt bara uppåt, så att grottan ser ut att befinna sig i fritt fall. Efter en duns blir allt stilla och tyst igen. Pojken, som nu har fått långt hår, reser sig med ett ryck. Mjuk lyfter på huvudet och tittar på pojken som gnuggar sig i ögonen. Hon reser sig och går mot pojken. Sekvensen bryts.

Det hörs ljud av lätta fötter. I grottans öppning börjar stjärnorna åter att guppa upp och ner. Sedan åker de plötsligt bara uppåt, så att grottan ser ut att befinna sig i fritt fall. Efter en duns blir allt stilla och tyst igen. Pojken, som nu är naken, öppnar ögonen. Han tittar sig omkring och gäspar. Sedan snifvar han lite på sin pälstuss och somnar om. Mörker.

*Ur mörkret framträder ett ord: "Gasellpojken".
Efter några sekunder försvinner ordet igen.*

Gasellpojken Om alla som är våra

Musiken tystnar. Sedan slår kraftigt solljus ner på en klippvägg. Högt där uppe klättrar pojken. Han ser ut att vara betydligt äldre. Kroppen har fått muskler och det långa håret är hoptovat. Nu når han upp till en buske med små röda frukter. Han sträcker in armen.

I POJKENS HUVUD: Röda

Han plockar en frukt och stoppar den i munnen.

röda är goda
godare än rötter

*Efter att ha tuggat en stund plockar han ut kärnan.
Han spejar bakom ryggen, ner längs klippväggen.*

Alla bara sover och sover
fast dom är hungriga

Han sträcker ut handen med kärnan.

Mjuk

*Pojken släpper kärnan och följer den med blicken.
Kärnans falltid markerar att pojken befinner sig väldigt högt uppe.*

miss

Pojken äter en ny frukt. En ny kärna görs redo. Nu siktar han mera åt höger.

Enhorn med tjocka magen

Han släpper kärnan.

miss

Pojken äter en ny frukt. Kärnan görs redo. Nu siktar han mera åt vänster. Plötsligt fastnar pojkens ögon på handen som håller kärnan. Han studerar sina fingrar. Paus.

Det är något som inte går att veta

Pojken släpper kärnan men fortsätter att betrakta handen. Han öppnar den långsamt och spretar med fingrarna. Ett gruffande ljud hörs. Pojken vaknar upp och tittar neråt.

Pricknos

Utan att släppa Pricknos med blicken plockar pojken en ny frukt, som han slänger ner hel och hållen.

Träff

Ljud av hovar mot sand. Pojken plockar ivrigt frukt på frukt och slänger ner dem till flocken.

Alla äter röda
det är roligt
alla
som är våra
äter
alla våra äter

våra äter

*Pojken plockar en frukt till sig själv. Han tuggar
och ett svagt leende drar över ansiktet.*

våra

Gasellpojken
Om de blöta

En stenig dalgång som befinner sig i rörelse. Publiken tycks åka baklänges genom landskapet, som försvinner bort mot en punkt i fonden där mörka moln tornar upp sig. Mitt i scenbilden springer pojken med kvällssol i ansiktet. Han rör sig inte längre klumpigt som ett småbarn, utan löper snabbt och smidigt. Tre skuggor som flackar runt pojken markerar gasellungar som hoppar och springer.

I POJKENS HUVUD: Stor vass sten
alla måste akta sig
kortare steg
dääääär
ingen får tappa fart
långa långa långa
alla är med
Sårben Heshals Pricknos
nej Pricknos springer åt sidan
hon försöker bara lura
nej det är något
en gren
eller en snirklare
nu gäller det
korta korta korta
och lååååångt
äh
ingen såg

Gasellskuggorna springer ifrån pojken.

Våra springer så bra
andra kan springa snabbt
men inte bra
inte bra som våra

Pojken sätter betyg på gasellerna en efter en.

Bra
Bra
Bäst

Pojken springer som i trance. Tills någonting stör honom.

Akta dig lilla småfjant
här kommer vi
vi är stora
du är liten
och gör fel med benen

Skuggan från en hare dyker upp. Pojken börjar se trött ut. Landskapet rör sig långsammare. De mörka molnen har blivit större.

du måste göra så här
långa långa långa
titta då småfjant
så ska du göra
eller titta på Pricknos
det går inte att se benen på henne

Han faller omkull. Harens skugga försvinner. Landskapet rör sig inte längre. Pojken ligger och kippar efter andan. Paus.

Alla kan inte springa som Pricknos

en del blir alltid efter
hon är redan långt därframme
hon är redan nästan stor
en del blir aldrig större
varför är det så

De mörka molnen blir större och större bakom pojken, som nu kommit upp på alla fyra. Han är fortfarande andfådd. Ansiktet är svettigt.

en del blir alltid trötta
varför är det så
en del blir alltid blöta
varför är det så

Tre droppar svett faller från nästippen ner i sanden. Pojken studerar dropparna.

Det är något
något är det
som inte går att veta

Sedan faller en droppe till höger om pojken. Han stirrar förundrad på droppgropen. Paus. En annan droppe faller på hans vänstra sida. Pojken vänder huvudet mot den nya gropen. Sedan kikar han försiktigt upp mot himlen. Han rycker till när han får syn på de mörka molnen.

Vad är det

En droppe träffar honom på näsan. Han kurar ihop. Sedan gnider han handflatan över nästippen. Paus.

Det är blöta
det är andra blöta
som bor däruppe

Det börjar regna. Pojken kikar försiktigt upp mot himlen igen. Sedan ställer han sig långsamt upp och låter regnet träffa honom. Han vänder ansiktet mot himlen. Han får regn i ögonen och måste blunda. Lång paus.

ibland trillar dom ner

Siluetten av pojken med det fladdrande tyget som faller.

Gasellpojken
Om att inte kunna klättra

Siluetten av pojken med tyget som faller. Han slår i marken och utlöser en blixet och en kraftig åskknall. I det samma försvinner siluetten. Nu syns istället en dalsänka med ett stort träd. Pojken ligger och guppar uppe i trädets grenar. I bakgrunden stiger en klippravin. Det regnar fortfarande, fast det har blivit kväll. Mullret efter åskknallen dör ut. Det ser ut som om pojken legat och sovit. Han tittar sig yr-vaket omkring.

I POJKENS HUVUD:

Var var var
allt är blött och blåser
i ett träd
det är stortträdet i dalen
utan Heshals och Sårben
som inte vågade så långt
bara vi

Pojken söker med blicken. Han ger ifrån sig ett skall.

Pricknos
vi springer hem

Det hörs ett svar uppfifrån ravinen. Regnet blir allt kraftigare. Pojken upprepar sin signal.

nej
kom nu

Pojken är stilla en stund och låter regnet skölja över honom. Han vänder ansiktet mot himlen och slickar i sig vatten. Då utlöses en jätteblixt. Pojken är nära att trilla ur de guppande grenarna. Det dånar skräckinjagande. Regnet övergår i skyfall. Pojken skäller.

Pricknos
Pricknos
Pricknos

Pojken får syn på någonting som rör sig långt uppe i ravinen.

Pricknos jagas av småfjantar
nej
småfjantar jagas av Pricknos
nej
alla jagas
av

Det hörs ett ljud av många små fötter som springer på våt sand. Ljudet kommer närmare. Pojken fixerar någonting med blicken.

av
det där
som rör sig
som lös sand
men snabbare

Pojken klipper med ögonen och försöker skärpa synen.

Så mycket blött finns inte
det är bara i ögonen

Pojken gnider bort regnet ur ögonen och tittar på nytt. Ny blixtnedfall med dunder. Pojken får åter syn på Pricknos. Han ger skull.

Pricknos
hit
gör så här
titta så enkelt

Pojken klättrar upp till nästa gren.

Sluta inte springa
du hinner hit
du måste upp
spring då
neeeeej
bort från det blöta
spring ur
spring hit
så ja

Från ravinen vräker en störtflod ner i sänkan. Trädet kränger och knakar men står kvar. Man ser en nos och två horn som virvlar i strömmen runt trädet. Pojken sträcker sig efter Pricknos, men lyckas inte nå henne.

Ta en gren
inte med hornen
så här

Pojken visar med händerna, som han pedagogiskt öppnar och sluter. Vattnet fortsätter att stiga längs stammen.

varför kan du inte

varför kan du inte
varför kan du inte

Nosen och hornen försvinner. Pojkens händer fortsätter att öppnas och slutas.

Gasellpojken Om att vara skadad

Morgonen därpå. Sänkan är fortfarande översvämmad, men regnet har upphört. Pojken vadar hukande med vatten upp till lären och söker med blicken. Plötsligt blir han stilla. Vattnet lägger sig blankt omkring honom. Spegelbilden av hans ansikte framträder. Pojken höjer långsamt en hand, som om han skulle fånga en fisk.

I POJKENS HUVUD: Du ska bort

Pojken drar med handen genom vattnet och lyfter den sedan knuten. Han tittar på den oroliga vattenytan där bilden försvunnit och sedan på sin hand.

Nu är du fast

Han öppnar handen och stirrar häpet på den tomma handflatan. Sedan letar han till höger och vänster. Till slut hittar han bilden: den har återvänt till vattnet. Han tittar länge på ansiktet. Han ser förvildad ut.

Ingen nos
inga horn
och med dom där löjliga öronen
hur kan någon se ut så
hur kan någon vara så skadad
hur kunde det hända

Han slår handen våldsamt i vattnet så att det stänker.

Det går inte att veta

Han ser på sin våta hand. Fingrarna spretar. Sedan tittar han åter på sin spegelbild. Vattnet sjunker sakta undan.

Någon kanske föll och gick sönder
kanske flög med dom blöta från långt borta
flög och föll
eller kanske från ett träd
långt borta
med en gren som någon guppade på
guppade och föll
kanske rakt på en sten
och allt blev alldeles trasigt
ingen kan leva efter en sån sten
tänkte alla
men någon levde

Gasellpojken Om att ligga kvar

Strax därpå. Pojken söker alljämt i vattnet som nu bara går honom till knäna. Efter en stund blir han stilla och tittar ännu en gång ner på sin spegelbild. Långsamt växer en nos upp ur ansiktet. När vattenytan fortsätter neråt framträder även ögon och horn.

I POJKENS HUVUD: Pricknos kan bara ligga stilla om hon blundar
aldrig när hon har ögonen öppna
det där är någon annan
som luktar blötvägg
det gör inte Pricknos
hon luktar ju som vita rötter

Vattnet fortsätter att sjunka. Pojken studerar nosen, som visar sig ha en prick.

Det är blött där inne
det blöta har runnit in i Pricknos
och Pricknos har runnit ut i det blöta

Pojken tittar sig omkring. Det sista av vattnet sjunker in i marken.

Varför kunde du inte
varför kunde du inte
du kan ju ingenting
bara ligga där
och inte se
inte blåsa

inte bita
ingenting
gå hem med dig
hör du det
du kan ju inte ens höra
ingen vill gå hem själv
det kan du väl förstå
ingen vill gå härifrån

Pojken lägger sig bredvid Pricknos. Det mörknar onaturligt snabbt. Allt ljus försvinner, bara den röda kvällshimlen lyser. En grupp med horn avtecknar sig i fjärran mot det röda. Hornen rör sig fram mot pojken. Gasellerna tycks undersöka Pricknos. Pojken skäller och bråkar. Nu syns pojkens huvud ovanför horisonten tillsammans med hornen. Alla rör sig bort från Pricknos.

Samma dalsänka. Spridda över scenen ligger sovande gaseller. Det är gryning, solen befinner sig strax under horisonten. Bakom publiken hörs ett flämtande ljud. Pojken ligger rastlös och tittar i riktning mot ljudet.

I POJKENS HUVUD: Det går inte att blunda och försvinna
det går inte ens att ligga stilla
hela tiden ska det lyssnas på Enhorn
hela tiden ska det tittas på Enhorn
tjocka tjocka tjocka
som är sjuk
så är det
hon är sjuk
för att hon ätit så många röda
att hon inte kan få in luften
utan bara ligger där och ligger
och sparkar dumt med ett ben
så gör ingen
det är fel
och då kommer hon snart att ligga kvar
som Pricknos låg kvar

Det flämtande ljudet tilltar. Pojken reser sig upp.

Alla har ätit röda
då kommer alla att ligga kvar

Pojken vänder sig om och betraktar de utslagna gasellerna.

Alla ligger redan kvar

Pojken störtar iväg. Han springer och sparkar liv i gasellerna. Det hörs irriterade fnysningar. När alla i flocken är vakna återvänder pojken. Han fortsätter att iakttä Enhorn med fasa i blicken.

Titta

nu reser hon sig upp och går sönder

Pojken vänder sig om och söker bland de yrvakna gasellerna.

hon går ju sönder
ser ni inte

Han vänder tillbaka.

det rinner rött ur henne
titta
hela röda magen åker ut
nu faller den

Det hörs en dov duns. Flämtningarna upphör. Pojken stirrar som förhäxad. Lång paus.

Det var något som rörde sig
i rödmagen
när den föll

Pojken sätter sig på huk. Lång paus.

Där
där igen
och där

Lång paus.

En nos
alldeles kladdig
men som våra
fast liten
så liten har aldrig funnits
och ben
så små har aldrig funnits

Pojken blundar. Siluett av en nyförlöst gasellunge i fosterhinna som onaturligt långsamt faller genom luften. Ovanför ungen slänger navelsträngen.

Är det så
så är det
det går att veta

En dov duns. Pojken rycker till och öppnar ögonen. Sedan flyger han upp. Han hoppar jämfota av glädje och ger skull.

JAG VET
JAG VET
JAG VET

Solen skjuter sina första strålar över horisonten. Pojken fortsätter att hoppa och tjuta.

Jag har också fallit så där
jag har också haft en kladdig nos
och dåliga ben
jag har också varit en mage

Pojken blir plötsligt stilla.

Jag har varit Mjuks mage

Pojken rör inte en fena.

Jag trodde att jag guppade hit
guppade hit från långt borta
men det var fel
jag var här
jag var en mage
jag guppade inne i Mjuk
det är därför jag alltid guppar
när jag blundar och försvinner

Pojken blundar på nytt.

först guppar jag
och guppar och guppar
sedan faller jag
och faller och faller

Siluetten av pojken som onaturligt långsamt faller genom luften. Ovanför pojken fladdrar tyget. Siluetten av en nyförlöst gasellunge i fosterhinna som onaturligt långsamt faller genom luften. Ovanför ungen slänger navelsträngen. En dov duns. Pojken öppnar ögonen. Han ser på den nyfödda. Nu har solen stigit så högt att marken är belyst. Ända till horisonten är den bevattnade öknen full av gula blommor som vaggas i vinden.

Kladdnosen äter
sött
sött sött sött sött
det var gott det

Pojken skrattar för första gången. Därefter börjar han hoppa bland blommorna.

JAG HAR ALLTID VARIT HÄR
JAG HAR ALLTID VARIT JAG
JAG FÖLL PÅ EN STEN OCH GICK SÖNDER

Pojken springer runt och tjuter lyckligt bland allt mer irriterade gaseller.

Musik.

Nytt ljus. Blommorna och gasellerna är borta. Öknen är hård och sprucken. Nerbäddat i marken ligger skelettet efter Pricknos. Pojken, som nu har vuxit på längden, står böjd över hennes horn. Han rycker i dem. Plötsligt lossnar ett horn. Han lyfter det framför sig. Sedan prövar han olika sätt att föra hornet: jagar en osynlig fiende, går utmanande med stel nacke, gör utfall mot marken, etc. Till slut stannar han upp framför Pricknos. Pojken tittar på hornet. Han försöker sätta tillbaka det på Pricknos. Det fastnar inte. Han lägger hornet bredvid Pricknos. Sekvensen bryts.

*Nytt ljus. Den uppspruckna marken har börjat vitt-
ra. Pojken, som nu har blivit ännu längre, står och
håller i den trasiga skallen efter Pricknos. Det öv-
riga skelettet är borta. Han lyfter upp skallen i ena
handen. Med den andra handen tecknar han i luften
konturen efter Pricknos, så som den såg ut när hon
levde. Även det frånvarande hornet tecknar han.
Han avslutar med att teckna en prick på nosen.
Sekvensen bryts.*

*Nytt ljus. Nu är marken åter porös. Skallen syns inte
längre till. Pojken går omkring på alla fyra och grä-
ver på olika ställen. Plötsligt gräver han fram Lilla
hår. Han tittar länge på dockan. Sedan tar han upp
den och studerar den ur olika vinklar. Till slut biter
han i den. Han rynkar besviket på näsan och släp-*

*per dockan i marken. Pojken lämnar platsen med en
förströdd min. Mörker.*

Ur mörkret framträder ett ord: "Gasellen". Efter några sekunder försvinner ordet igen.

Gasellen
Om att sprätta och hoppa

Musiken tystnar. Sedan bländas publiken av solen, som sjunker mot en guldfärgad ökenslätt. Långt i fjärran rör sig små prickar med horn. De hoppar och springer. Det hörs avlägsna ljud av snabba hovar mot grus. Pojken, som nu ser ut att vara i tioårsåldern, står längst framme vid rampen med ryggen åt publiken.

I POJKENS HUVUD: Här är jag
på den hårda sanden
som fortfarande är varm
när solen går ner

Paus.

när hela världen är gul
och våra bara vill sprätta och hoppa
då är jag här
därför att vi är här

Solskivan når horisonten. Plötsligt gör pojken en lång rusning och hamnar borta hos de övriga. Pojken och gasellerna är nu små siluetter mot ljuset. Långa skuggor kastas mot publiken. En lång stund förflyter medan solskivan arbetar sig ner.

Jag är där vi är
hela tiden
med solen på ryggen
och långa roliga skuggor

Paus.

Det ska vara så här
alltid

*Ljud av avlägsna hovar. I övrigt helt tyst. Pojken
och gasellerna dansar mot solskivan, som långsamt
försvinner ner i öknen.*